

Dragi Ivane!

№ 1113

DRŽ. BIBLIOTEKA  
v Ljubljani.

č. 20, št. 1

Škrtali se bodete čez koliko časa dobi-  
ti pismo od - moje roke. Ino Ljilja je  
tako jevnredno len, da bi to bi hoteli  
imeti odgovor pol njegga, morali  
čakati najmanj pol večnosti. - Je tega  
torej verivolite, da je sestra doma,  
mudi knjige oir. tiste pesmi je dobila.  
Daj ne ni tako slabo imeti sestro hi pine  
in prapogovarja pisma mesto bratov.  
Daj hočete! pisali ste, da ste bolni in z  
bolnikti mora imeti človek še posebno  
nosmitenje. - Pa upram oia venchar  
ni tako hudo, kaj pa kam je prav za  
prav - mureti je se prerogodij za čas.

Ustanov je pa sicer imale? - Eoje je bil  
to zimo je v Kočevji pri Štopfmannu  
za "Lepotica" pa jo je še pripiljal do  
nov golaj pa doma čes provalja  
in mene jezi. - Jaz tudi se nisem  
dolgo odma nekraj čez št dni.  
Bila sem čez pol leta v Kočevji. Dolgo  
kraj ne. Pa kočevskega neznani mi -  
je manj ko prej sicer bi kam pisala  
kar jo hinner hinner. vha bi si ma-  
lo glavo ubijali. No pa sicer ni bilo  
plavo v kočevski stolici. Kar dolgo  
čas mi je bilo in mi je še malo.  
Tukaj v loškem potoku je pa po  
stari navodni. Pravno simbi obis-  
trala pa z bratom prostor hjer  
suno pred letoam pekli krompir. -

iz preskrlosti velikih mest in evške stru-  
ni. —

Sicer je bilo pa moje življenje ob Divni  
skraj novo izvanrednih dogodkov  
konec vsem stvarnat v pisano, po-  
tem pa malo na spretnost to je bilo ve-  
le nedeljnih popoldne ille smo jaz in ille  
dve moji prijateljici — obe sloventki —  
v stare cerkev ali pa v Golgo vas. Tudi  
zadnja dva mena je ille tudi Loje z  
mami in potem smo peli slovenske  
pesmi, da je bilo veselo. Pravno tako  
nekoliko se mi je zdelo, ko tisti večer  
pri nas, ko smo bili v pisarni do  
potenci potoncu in jaz naposled  
nisem mogla najti ključa, da bi  
šla v svojo sobo. —



Kraj pa ti počinjose smrti v belem ljubi-  
ljami - Bolni ste - revniki - pra men-  
vka ne ker se kam hoji po Istriji - to  
vročinske bolezni menda nemore - ne vem  
če bi kraj pisali pognivda se kas menda  
sudi ni hotela in jutra, no jeste kam  
sudi ne privošim. Najbise bo kraj od  
trake influence. hudo ste se prevci  
nili, malo prevci kovali - zokraj pra  
pokoro velase. skoro vda bi kam  
privošila - zokraj se bolj ne pazite!  
- Pra vsaj zdaj berdo kuralu počit-  
nile in vstaj se boote že popravili.  
Lipov taj pište ali pra bergovega evrije  
naj kam gospodinja skrbna pra bo.  
Z našim bojom ne vem kraj bo.  
Kprohajalnici se mu ne dopade, iz

Pročevja jo je popihal, vse drugje bi tu  
ni. Jas mislim, da bi bilo najbolje, ko  
bi šel na pripravnico. Kraj pravice  
bi napravil zeloščno prestavnico? -  
Jas menim, ko bi se zdaj v počitni-  
codu malo pripravil, bi bilo že pra-  
do je navno. Kuzine nam ne vise pre-  
dobro, kakor vidim. - Pisite mi  
kraj mislite, o tem projektu!

Francis je prišel tu o Petjuh.  
Kotore venoten se petjuh kakri vaje  
z godcem nimno. Inje "bajariji"  
kakov jim Potocovije pravijo vglja-  
pili so se tudi pri nas in jas mi-  
sem mogla kraj, da se ne bi  
malo zavisila. - Tako dobro igraje!  
- Eoje je na kuzejšči, kjer biste kraj.

carje pobina, dejal je, da bi tam cel no  
papirja popisal - ko bi tako vod pi-  
sal, kakor nekad.

En v časihem potoku zorno  
napredujemo po zimi za Božič vobli-  
li smo brzojav toroj če se tam kraj  
imenitnega pripeti n. pr. pla zable-  
nete na prečo kacin stotisoč gl. moz.  
narite mi kar po žici. Pa seden do-  
bimo vajake rajtkvartirnega?  
— celi trije može, celo en častnik!  
Ka, clover mona biti z malim za-  
dovoljen. —

Kraj pa v činskih, se točno  
nemilo podite ko lani? Pa vsaj  
bi bil pravi čudež, ko bi se bili iz-  
zimo spremenili. — možni so tudi



glave. Mogoče, da pa venohar malo  
vojenzase - potem bom tudi jaz ne-  
troj; picer ne bo pa nič primirja

Imejasi se monam že cel  
ico kar tam pisem. Pisem namreč  
v gostilniški sobi. Než vrnjimi pro-  
ni tudi Tolentek - pupico. Pomate ga  
menoda ne. To kam je tvoji virigi.  
mal. Hojček picer sam na sebi ni  
novno nemavodern, le volerjko  
novičje. po katerem se ga je prijelo  
tudi ime ga varbovi zmed vrnjih  
prebivalcev naše župrije. Dve stari  
kejnosi ima in polomljen voz, s ka-  
srnim vozovi in se ubija kakor ve  
in zna. Prorji njegovi so vi po-  
lomljeni, slepi stari ko zemlja in



Doleniček ta poje vedno hvalnice o  
projem pravnih in „šimelnih“ vsa-  
cinnih besed, ki jih hoče poslušati.  
Tane povabljal je že vse natanko  
do kraja, koliko je že vsak kraj spe-  
ljal. Karkoli se je in kako malo sni.

— Zgodnje je seveda najbolj resni-  
no izmed vsega. Reče je imel da-  
nes simbo odražal se mu je za  
vratom najeni yumb - danes  
na sv. Trojice dan. Kraj sem hote-  
la, vzela sem simbo in prišla  
mi vuzega, vha ne boke v ne-  
deljo kazal, gosle. Pa dobro se  
mu je začelo, ko ne vem kraj, vuzo-  
del mi je celo skrivnost, vha boke za  
sv. Rečnje sebo dobil — novo obliko.

Šla. ha vidite ljudoje me imajo radi.  
Jaz sem pa tudi kaj pomorna, če mi  
kaj tak muziček pravi, da sem  
fajn - vrede.

Kakor zolaj, več ne nargaja  
doma, nič se za nargaja, karot. Tom je  
menda že znano.

Pravno zolaj se pelja zopet  
ena - obel - nimno. Čerim sedi na vozu.  
ko da je vsoverhel, nevesta si pa pop-  
naveja lasi, ko da bi se boala, da jih  
zgubi, meji vemi se mi zgodec se naj-  
boj obopade ohugi se vrti vsi ko  
prisiljeno zelje. Nevestina boala se je pa  
peljala malo prej. Če v smrekat in  
brakovih je - prapirja, zolaj se je pa  
kolpa struk porila za njimi, da se je

kon prasila, ja bi naj pri nas je. vege-  
mentno hudo se malo ženi.

Novic, taik novic, ki bi kas zanni-  
male nimam stigarov v našej obli-  
ni ni, drugih znamenitostij žosti po-  
sob nemu. —

14. II. Je stavis nekaj vest. Lino i  
ta ova z Lojzom že po svetelj malo  
na sprehod proti žosti stani. — Cel  
pov pogovorjaba ova se v kas - se kam  
ni ni kolcodo? — Tako pov kas vech.  
ka čez zobe kolikor se je le doalo. Lojz  
ni je pravil, ova se ni večkrat pivali.  
Bolpiste tudi meni kraj. — pa meni ne  
Lojz, Lojz ni zopslujil. —

Je enkrat sem prebala karu dopis-  
nico. Jorej oči kas boli, no jaz sem v



4  
pravj marginali spregledala. Proti osem  
seve ne potonoga niti lipov ne berzov čas.  
pa mislim, da bo že prešlo. Imate mor-  
da egiptovsko osemno bolezen? - No, vsaj  
moje oči tudi niso dosti pridaj ta kras.  
Kovidnost me kaj žiri. Pa potrpeti je  
treba!

Ste bili o Veliki moči doma? - Škoda  
da sem seki gotovo bi prišla sicer pogbe.  
plat v Torijo. V gledališču peloj, tudi  
hodise kakor mi je pravil brat. Jaz  
sem tudi v tem oziru prava revica, se ve žem-  
skim je dovoljeno, a nimajo kane stare  
sebe. In vezjem ogledovati si gledališče ot  
zunaj, da bi prestopila kranca deklee sa.  
ma praz tega fuslopija, se to bi bilo se  
hujše ko vseh svetk marginalnih gretov



skupaj. Samo pomislite gledalnicu se iz  
knjig.

Možda Bog tako krepčemo! No, pa vsaj  
ženste prvo vedno gostih besedi. Toj ni  
kama nič. — Pa se ti ne kroprizite, papo-  
jim kadar mi popisete. — upam, da kama  
lu. — se kam le zanedi oči ne štodi. Lada  
mrale gotovo mnogo nánja, mo počitni-  
ce so pred vrati. —

Pa pravim se eden pot. povvedite  
kraj abot vojna, kate so stinije na prvi  
pravici in plidi morgel tam kraj  
magnosovati.

Č velikih počitnicah pindese tako  
pluraj. vsaj se kam objubili se pa  
se sedaj ustmeno kraj pomenimo, — že  
pa mere bo pa tudi pismeno obti.

vanije za nlo.

Ja. hje je pa sissi Ljuzi, ki je bil  
vedno tako navdušen za slovensko  
svob. - Vani je kraj znanost -

Pa z Bogom sedaj! Imali  
pogovariti oči, pa kraj pišite!

L. Ljuzi om svet Vas prijerno poz-  
dravljajo.

Vasja

Am. J. J. J.

Va zloca!

Pogovarite mi o najinik stvari  
vse!

Beetje 14. VI. 1897

DRZ. BIBLIOTEKA  
YUGOSLAVI.

